

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: Itt vagyok,
Uram! című könyvéből
3. old.

"HAZAI" VERSEK
5. old.

Egyházközségi hírek
6. old.

Elgondolkodtató:

Felláadtak a
Gyógynövények
7. old.

Guci ünnepi receptjei:
„Farsangi receptek”
8. old.

Kalendárium:

SZENT DOROTTYA
9. old.

Anekdoták:

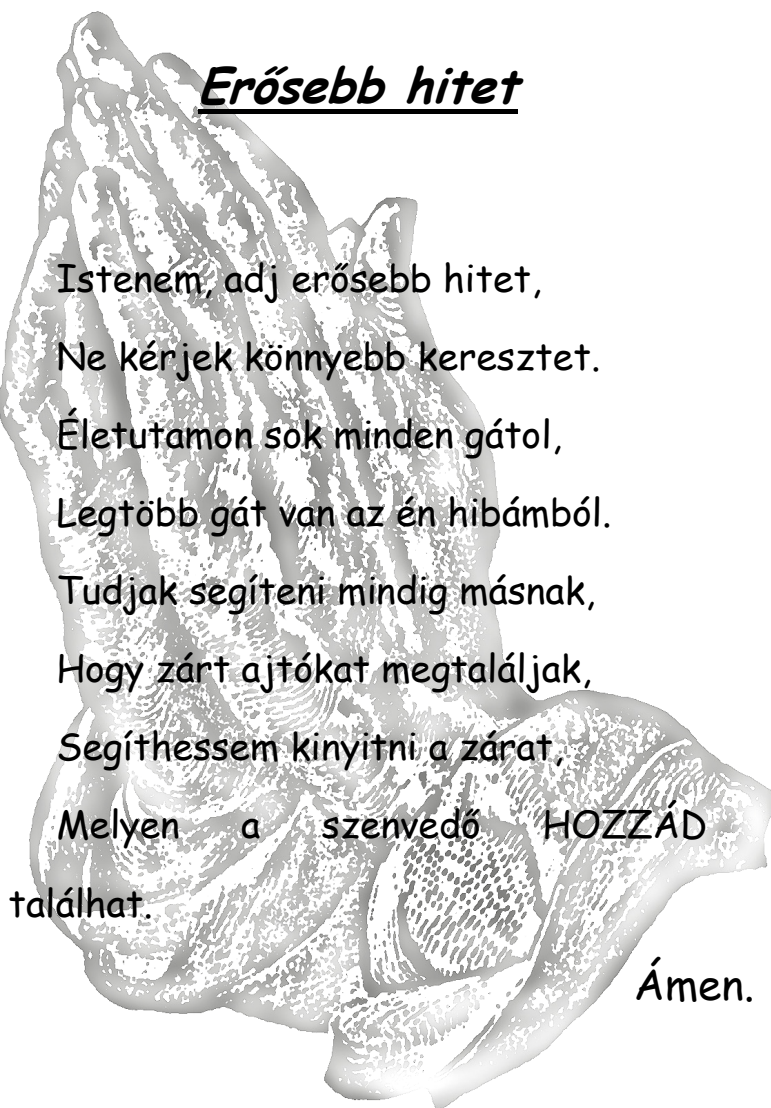
Oláhfalviakról...
13. old.

Viccek: 15. old.

Rejtvény: 16. old.

Csizmazia Imréné

Erősebb hitet

Istenem, adj erősebb hitet,
Ne kérjek könnyebb keresztet.
Életutamon sok minden gátol,
Legtöbb gát van az én hibámból.
Tudjak segíteni mindig másnak,
Hogy zárt ajtókat megtaláljak,
Segíthessem kinyitni a zárat,

Melyen a szenvedő HOZZÁD
találhat.

Ámen.

Miseszándékok**Február** (az esti szentmisék időpontja 17 h)**Szentek és
ünnepeink**

1.	Vasárnap	9h: Márki Vince este:	Évközi 4. vasárnap Szent Ignác, Szent Brigitta
2.	Hétfő		Gyertyaszentelő Boldogasszony
3.	Kedd		Szent Balázs
4.	Szerda		Szent András
5.	Csütörtök		Szent Ágota
6.	Péntek		Miki Szent Pál
7.	Szombat		Szent Richárd
8.	Vasárnap	9h: Szűcs Imréné, Ábrahám Etelka este:	Évközi 5. vasárnap Emiliáni Szent Jeromos
9.	Hétfő		Szent Skolasztika
10.	Kedd		Lourdes-i jelenés
11.	Szerda		Szent Lídia
12.	Csütörtök	Császár Ferenc	Szent Katalin
13.	Péntek		Szent Cirill és Metód
14.	Szombat	Marinkó Györgyné Szegedi Margit, Marinkó György	
15.	Vasárnap	9h: Vér Antal és Rózsa Ilona, valamint a Vér és Rózsa család élő és elhunyt tagjaiért; Sövényházi József este: Barát Sándorné Hódi Ilona	Évközi 6. vasárnap Szent Georgina
16.	Hétfő		Szent Julianna
17.	Kedd		Szervita rend alapítói
18.	Szerda		Szent Bernadett
19.	Csütörtök		Szent Zsuzsanna
20.	Péntek		Szent Leó
21.	Szombat		Szent Eleonóra
22.	Vasárnap	9h: Szekeres Szilveszter este:	Évközi 7. vasárnap Szent Péter székfoglalása
23.	Hétfő		Szent Polikárp
24.	Kedd		Szent Mátyás apostol
25.	Szerda		Hamvazószerda
26.	Csütörtök		Szent Viktor
27.	Péntek		Szent Gábor
28.	Szombat		Szent Oszvald

FELSZÓLALTAM, URAM

A beszéd isten adománya, amelyről egyszer számot kell adnunk. A beszéd által érintkezik a lélek egy más lélekkel; általa ismernek meg bennünket az emberek. Nincs jogunk tehát hallgatásba burkolóznunk, de azt se feledjük, hogy minden kimondott szónak súlya van és Isten színe előtt élve-járva, mérlegelnünk kell minden kiejtett szavunkat.

„Mondom nektek: Minden fölöslegesen kimondott szóról számot adnak majd az emberek az ítélet napján. Szavaid alapján fognak igaznak ítélni téged, s szavaid alapján fognak elmarasztalni.” (Mt 12,36-37)

„Nem mindaz, aki azt mondja nekem: Uram, Uram! – jut be a mennyek országába. Csak (az jut be a mennyek országába), aki mennyei Atyám akaratát teljesíti. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram! Nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben üztünk ördögöt? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? Én akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket. Takarodjatok előlem, ti gonosztevők!” (Mt 7,21-23)

Felszóaltam, Uram, - és dühödt vagyok.

Böszült vagyok, mert sokat ágáltam, kézzel, hanggal erősködtem.

Egész bensőmet szavakba öntöttem, mondatokba fontam.

És attól tartok mégis, hogy a lényeg elveszett.

Mert a lényeg, Uram, nincs a hatalmamban és a szavak túl szűkreszabottak ahhoz, hogy magukba zárják azt.

Felszóaltam, Uram, - és nyugtalan vagyok.

Félek beszélni, mert súlyos ügy ez;

Komoly ügy, bizony, másokat megzavarni nyugalomukban; otthonukból a küszöbre csalni őket, hogy mozdulatlanul álljanak meg ajtajaik előtt.

Felelősséggel jár hosszú tárt karokkal, feszült szívvel visszatartani őket, amint fényt koldulnak, avagy némi bátorságot ahhoz, hogy tetteikben tovább éljenek.

Jaj, ha üres kézzel bocsátanám el őket, Uram!

És mégis: beszélnem kell!

Néhány esztendőre nékem adtad a szót, élnem kell jogommal.

A lelkemmel másoknak tartozom; ajkam szélén várnak a szavak, hogy hosszú, szoros sorba fűződve átnyújthassák azt.

Mert a lelkem nem fedheti fel magát, csak a szavak által.

Apró kicsi testébe zártan mit sem tudunk a kisbabáról.

De az egész család diadalmas ünnepre készül, amint a kiejtett egyes szavak, képzett mondatok útján lelkünk előtt nyiladozik, bomladozik a lelke.

És a család kétségbe esve állja körül a haldokló ágyát, ájtatos rettegéssel lesve utolsó elhangzó szavait.

Csendbe zárkozva távozik; és a rokonság nem juthat lelke közelébe, ha már megrendülten szemét lezárták, állát felkötötték.

Nagy kegyelem a szó, Uram, és éppen ezért nincs jogom hallgatni gögből, gyávaságból, hanyagságból vagy az áldozattól való félelemből.

A többieknek – a másoknak – joguk van szóhoz, joguk a lelkemhez.

A te üzenetedet kell továbbadnom!

Amit senki más nem mondhat el nekik, csak én, Uram!

Csak egy mondatot kel kiejtenem, amely talán rövid, de sűrítve egész életem benne van.

Nem állhatok félre gyáván.

És csak igaz igéket ejthetnek ki majd ajkaim.

Mert visszaélnék a bizalmával annak, akinek minden figyelmét lekötöttem, s a szavak külső kérge alatt nem adnám át neki lelkem őszinte igazát.

Legyenek élők a szavak, melyeket magam körül hangoztatni fogok; élők és gazdagok mindabban, amit egyetlen lelkem megragadott a Világ és az ember misztériumából.

Minden kiejtett szó Istent hirdesse mindenütt! Mert az ajkak, amelyeket adtál, csak azért léteznek, hogy lelkem titkáról tanúságot tegyenek, Uram. És a lelkem titkáról tanúságot tegyenek, Uram. És a lelkem ismer Téged, hiszen Téged ölel át, Istenem.

*

Bocsáss meg, uram, hogy ilyen gyatrán szóltam.

Bocsáss meg, ha gyakran hiába beszéltem.

Bocsásd meg minden napomat, amikor a nyelvem

Meggyaláztam

üres szavakkal

hamis szavakkal

gyáva szavakkal,

olyan szavakkal, melyekben nem volt számodra hely.

Légy az én erősségem, ha nyilvános ülésen szót kell majd kérnem, vitába kell szállnom – vagy csak párbeszédbe fognom egyik testvéremmel.

Főképpen pedig add meg, Uram, hogy elvetett mag legyen a szavam,

És hogy azok, akik hallgatnak majd szómrá, bőséges aratást remélhessenek.

(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Részletek Michel Quoist: Itt vagyok, Uram! című könyvéből)

"HAZAI" VERSEK

Tanács Béla:

Édes kis Arankám névnapjára

Egy név a sok közül
A legszebb énnekem
A szívem úgy örül
Mikor emlegetem.

E név elém varázsolja
A két csillogó szemet
Szívem úgy árasztja
Felé a szeretetem.

Újjong az én szívem
Kis csókjaid után
Ha ölel kis kezed
Úgy legszebb a világ

Puha kis arcodat
Mindig csókolgatnám
Csengő kis hangodat
Örökké hallgatnám

A hajad fűrtjeit
A csillogó szemed
Nem tudja megunni
Ki téged így szeret.

Szívemhez ölellek
És úgy mondja a szám,
De nagyon szeretlek
Édes kis „Arankám”.

Kicsi vagy te ehhez
Hogy te ezt megértsed
Milyen nagy szeretet
Rejlik e kis versben.

De ha a jó Isten
Még sokáig éltet
Tudom a kis szíved
Megköszöni nékem.

Éltessen az Isten
Örök boldogságban.
Ezt kívánja neked
„apa anyukáddal”.

1962.01.27.

Egyházközségi hírek:

Plébániai kormányzónkat, Liszkai Tamást, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-289-5397, 273-260.

Miserend:

kedd-szombat: 17.⁰⁰

vasárnap: 9.⁰⁰ és 17.⁰⁰

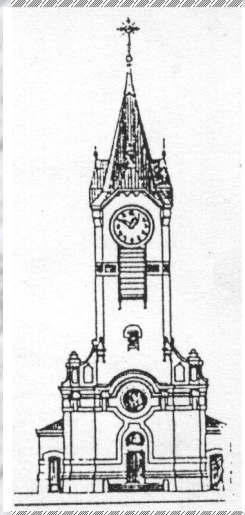
A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd és péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A röszei plébániahivatalt ezentúl mobiltelefonon is hívható:

06-30-359-1050.

A plébánia weboldala: www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

Az iroda nyitvatartása megváltozott!

A házszentelések tervezett menetrendje Rösze belterületén
MEGVÁLTOZOTT!

2009. JANUÁR 8. ÉS MÁRCIUS 14. KÖZÖTT

IDŐPONT	UTCÁK
Február 3. kedd	Vasút, Bercsényi, Pacsirta utca
Február 5. csütörtök	Marx és Május 1. utca
Február 7. szombat	<i>Előzetes bejelentés szerint</i>
Február 10. kedd	Lehel, Retek és Deák Ferenc utca
Február 12. csütörtök	Rózsa és Hunyadi utca
Február 14. szombat	<i>Előzetes bejelentés szerint</i>
Február 17. kedd	Petőfi, Rendelő, Szegedi és Juhász Gyula utca
Február 19. csütörtök	Vasvári, Szél és Ságvári utca
Február 21. szombat	<i>Előzetes bejelentés szerint</i>
Február 24. kedd	Dózsa György utca
Február 26. csütörtök	Dózsa György és Szekfű utca
Február 28. szombat	<i>Előzetes bejelentés szerint</i>
Március 3. kedd	Felszabadulás utca
Március 5. csütörtök	Felszabadulás utca
Március 7. szombat	<i>Előzetes bejelentés szerint</i>
Március 10. kedd	Felszabadulás utca
Március 12. csütörtök	Felszabadulás utca
Március 14. szombat	<i>Előzetes bejelentés szerint</i>
Március 17. kedd	Tisza sor
Március 19. csütörtök	Kossuth, Bem, Szántó Kovács, Ady, Vörösmarty és Dobó utcák
Március 21. szombat	<i>Előzetes bejelentés szerint</i>

A Rösze külterületén található tanyasi házak szentelésére február végén kerül sor!

Börcsök Eszter rovata

Elgondolkodtató!!!**Tanulságos történetek!**Fellázkodtak a Gyógynövények

Gyógynövények tárházában ülést tartottak, no persze ez nem ritkaság, de a mai napirendi pont eltér a megszokottól: teremjünk az embereknek, vagy eltűnjünk örökre a föld színéről?

Komoly kérdés foglalkoztatja –e nemes Gyógytárházat.

Nagylevelű hárs a ház elnöke a több pártra szakadtakat szeretné eggyé kovácsolni.

Kislevelű hárs szerényen meghúzódik mellette, csak időnként mosolyog, bólogat, amikor Nagylevelű hárs erre engedélyt ad.

Virágos kőris ellenáll minden kísértésnek, és hangosan susogja: - Nem hajlandó többé az embereket gyógyítani! **Tavaszi kankalin** nem szól, csöndben szemléli a fejleményeket.

Közönséges cickafark arról győzködi a hallgatóságot, hogy az emberek eltapossák, letépik, és nem érdemlik meg őt. **Édeskömény** mindezt cáfolja, mondván őt sokféle dologra használgák, egyet említve: szeretik, mert puffadás ellen csak ő a jó szer!

Nyírfa mérgesen rázza fűrtjeit, mivel ellene komoly hadjáratot indítottak a pollenjei miatt. Pedig minden növény tudja az ő jótékony hatását a vesére és hólyagra.

Lángvörös kasvirág igenlően hozzá teszi: - Engem nem ismernek fel, pedig én az immunrendszert erősítem, azt sem tudják, ki vagyok! Igen is költözzünk másik bolygóra, ahol megbecsülnek minket!

Ezen súlyos szavak hallatán nagy zsongás támad a Gyógynövények Tárházában.

Egybibés galagonya zsenge fehér virágú ártatlanul köszörüli torkát, ha netán ráfigyelnének a növényi képviselőtársak és megengednék szavait, lenne egy javaslata:

- Én, mint a szív kenyere, azt gondolom, adjunk az embereknek még egy esélyt, hiszen ott vannak a zöldek, a természetvédők, az ártatlan gyerekek, idősek, betegek ők nem tehetnek arról, hogy minket pusztítanak és semmibe vesznek!

- Igaza van. –duruzsol közbe mély hangján a **Fagyöngy**-, - Engem 1907 óta vizsgáltnak, ennek ellenére mégsem ismernek igazán! **Ibolyakék levendula** létemre én is az emberek mellé állok, engem szeretnek, megbecsülnek, használnak. Igaz sokan a sötét szekrénybe dugnak, ahelyett, hogy jókat fürödnének velem, na de megbocsátok nekik, sebj.

- Én, mint a gyógynövények fejedelme **Kamilla**, igenis vérig sértődhetnek, állandóan összetévesztenek a **közönséges ebszékfűvel**, aminek még illata sincs! Külsőleg, belsőleg alkalmaznak, sokat köszönhetnek a létezésemnek. Hozzunk döntést szavazással!

- Kedves Kamilla, szavad ne feledd, én a **Fehér árvacsáln** csak annyival szeretném kiegészíteni: 1098 óta ismernek - én régebből ismerem az embereket -, ez idő alatt sok jót és sok rosszat is tettek. Én, mint a rossz vér tisztítója javaslom, napoljuk el a döntést, bizonyítékok kellenek.

- Csendet kérek!- szólalt meg dörgő hangján a ház elnöke Nagylevelű hárs.

- Úgy látom, növényi képviselőtársaim között megoszlanak a vélemények, de két dologban teljesen egyetértenek: az emberek jót és rosszat is tettek, amióta léteznek.

Nehéz, nagyon nehéz eset...

Az ember még nagyon fiatal, nincs annak a bölcsességnek birtokában, melyet az egészséges fennmaradáshoz meg kellene teremteniük.

Mi növények pontosan követjük a természet bölcs parancsát. Mi a természet bölcsessége szerint hozzuk meg a döntésünket. Az ember az érzelmei alapján dönt. Még nagyon fejletlenek, kicsik, tudatlanok.

Az elhangzottak alapján a következőt javaslom:

- Sorakoztassatok fel érveket amellet, hogy itt maradjunk a földön és teremjünk az embereknek. Sorakoztassatok fel ellenérveket, hogy miért ne maradjunk itt, és költözzünk másik bolygóra. Mindezek ismeretében tudunk okos bölcs döntést hozni az emberek felett!

(Mester Ildikó)

Juci ünnepi receptjei
„Farsangi receptek”

SONKÁS KIFLI

Hozzávalók:

- 20 dkg liszt,
- 10 dkg vaj,
- 2 tojássárgája,
- 1 tojás,
- 1 dl tejföl,
- 15 dkg sonka,
- 5 dkg vaj,
- pirospaprika, só

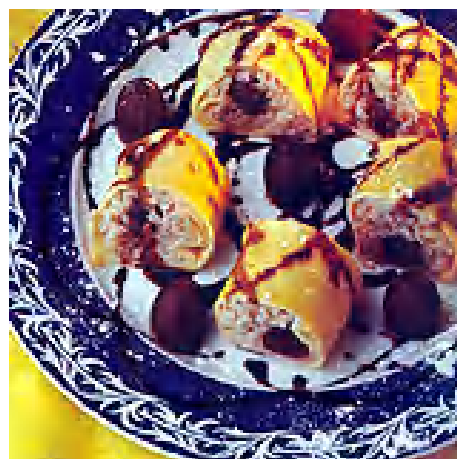
Elkészítés:

A lisztet a vajjal, a tojássárgájával, kevés tejföllel és sóval tésztává gyúrjuk. Vékonyra kinyújtjuk, és háromszögletű darabokra vágjuk. A sonkát ledaráljuk, vagy apróra vagdaljuk, vajjal és pirospaprikával gyúrjuk össze. Az így nyert sonkás töltelék a háromszögletű tésztácskákon elosztjuk, majd ezután a kis háromszögeket kifli formára feltekerjük, tojással megkenjük, és forró sütőben megsütjük.

GYÜMÖLCSRIZZSEL TÖLTÖTT PALACSINTA

Hozzávalók:

- 8 db hagyományos, sós palacsinta,
- 15 dkg meggybefőtt,
- 10 dkg rizs,
- 3 dl tej,
- 5 dkg cukor,
- 1 dl tejszín,
- olvasztott étcsoki

Elkészítés:

A megmosott rizst vaníliás tejben puhára főzzük. Lehűtjük, majd hozzákeverjük a cukrot, a kimagozott meggybefőttet. Amikor a rizs teljesen kihűlt, hozzákeverjük a felvert tejszínhabot. Betöltjük a palacsintákba, ezeket 2 ujjnyi vastag darabokra vágjuk, majd olvasztott étcsokival megöntözzük.

(Összeállította: Szűcs Judit)

Jó étvágyat!

Kalendárium

Február 6.

SZENT DOROTTYA

+Cézárea (Kappadókia), 4. század eleje

Legendája szerint egy cézáreai család leánya volt. Szépsége, okossága, alázatossága és szüzi tisztasága közismert volt. A Diocletianus-féle üldözésben Cézáreában az elsők között nyerte el a vértanúságot.

A császár megbízottja, Sapritius maga elé idézte Dorottyát, és felszólította a bálvány-áldozatra. A lány azt válaszolta, hogy a mennyei császár mást parancsolt, tudniillik, hogy a halandók neki szolgáljanak. „Ítéld meg magad – mondta Sapritiusnak –, vajon a földi császárnak kell-e engedelmeskedni vagy a mennyeknek?”

Sapritius figyelmeztette, hogy gyorsan mutassa be az áldozatot, ha meg akarja menteni az életét, különben el nem kerül a kínokat. Dorottya azonban, aki csak a büntől félt, ezt válaszolta: „Kínzásaid rövid ideig tartanak, a pokol tüze ellenben, mely osztályrészem lenne, ha hallgatnék szavadra, örökké tart. Balgaság volna a rövid ideig tartó szenvedés elkerülésére örökké tartó kínokba rohanni. Nem félek kínzásaidtól, mert az Úr mondta: Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, a lelket azonban nem tudják megölni” (Mt 10,28).

Sapritius ekkor csigára akasztatta, Dorottya pedig így szólt: „Úgy látszik, csúfot akarsz üzni belőlem. Tedd meg hamar, amit tenni készülsz, különben nem láthatom meg azt, akit annyira óhajtok látni!” „Kit kívánsz látni?” – kérdezte Sapritius. „Jézus Krisztust, az élő Isten Fiát” – felelte a lány. „És hol van ez a Krisztus?” – folytatta Sapritius. Dorottya a hitvallással válaszolt: „Istensége szerint mindenhol jelen van. Embersége szerint ott ül az Atya jobbán a mennyországban, abban a boldog hazában, ahol soha sincs tél, hanem mindig tavasz van, ahol a rózsák és a liliomok mindig virágzanak. Neked is részed lehetne ezekben, ha kereszténnyé lennél.”

Sapritius ekkor félbeszakította a kínzást, nehogy a hallgatók is kedvet kapjanak a kereszténységhez. Rábízta Dorottyát két nőre, Krisztára és Kallisztára, akik korábban keresztények voltak, de megtagadták hitüket. Azzal adta át nekik, hogy tántorítsák el hitétől. Ha ez sikerül, jutalmat kapnak. Kriszta és Kalliszta mindent elkövetett, de Dorottya erőért fohászkodott és okosan megfelelt minden csábító beszédre. Külön kiemelte, hogy az Üdvözítő örök boldogságot ígér a síróknak és azoknak, akik üldözést szenvednek nevéért. A két nő elbizonytalanodott, Dorottya pedig így biztatta őket: „Jó az Úr és bőséges irgalma mindazok iránt, akik teljes szívből megtérnek hozzá. Ne essetek hát kétségbe, mert tudós és jó orvos Ő,

aki meg tudja gyógyítani sebeiteket: Üdvözítő, mert üdvözít, Megváltó, mert megvált, Szabadító, mert szabaddá tesz, csak térjetek meg teljes szívetekből!”

Kriszta és Kalliszta erre a lábához borult, s kérték, hogy imádkozzon értük. Dorottya ekkor fölemelt karral így imádkozott: „Isten, ki azt mondtad: Nem akarom a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen, Uram Jézus Krisztus, ki azt mondtad, nagyobb öröm lesz a mennyek országában az angyalok között egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, mutasd meg irgalmasságodat! Vidd vissza nyájadba őket, hogy példájukra megtérjenek hozzád mindazok, akik elhagytak.”

Egy idő múlva Sapritius számon kérte Krisztát és Kallisztát, akik megvallották, hogy nem tudták elcsábítani Dorottyt, hanem ők maguk is újra keresztények lettek. Sapritius fölháborodásában azonnal máglyára ítélte, s Dorottya szeme láttára elégettette a két hitvallót.

Ezután újra kínoztatni kezdte Dorottyt, aki arra kérte kínzóit, hogy siessenek, mert már nagyon kívánja látni mennyei Jegyesét. Sapritius végül fővesztésre ítélte. Amikor Dorottyt a vesztőhelyre vitték, a menettel találkozott egy Teofil nevű ifjú, aki rétornak készült. Csúfolódva mondta Dorottyának, hogy ha majd megérkezik Jegyeséhez, kinek országában mindig tavasz van, küldjön neki rózsát és almát.

A kivégzés előtt Dorottya kérte a hóhért, adjon egy kis időt, mert valamit el kell még végeznie. Imádságba merült, s egyszerre megjelent egy kisgyermek három kinyílt rózsával és három almával. Dorottya megkérte: „Vidd el ezt Teofilnak és mondjad: Dorottya küldi neked Jegyesének kertjéből”. Ezután lefejezték.

Teofil épp diáktársainak hengegett azzal, milyen szellemesen élcelődött a kivégzésre vitt Dorottyával, amikor megjelent a kisfiú, s egy kosárban átadta neki Dorottya ajándékát. Mindnyájan ámultak a rózsákon és az almákon, mert február lévén Kappadókiában ilyen nem lehetett találni. Teofil ez annyira megrendítette, hogy hamarosan keresztény lett és megvallotta hitét társainak. Ezek előbb gúnyolták, majd följelentették és Sapritius őt is kivégeztette.

H

Február 15.

**BOLDOG SZÁSZ JORDÁN domonkos
rendfőnök**

Borgberge, Paderborn mellett, 12. század vége. +Kisázsia déli tengerpartjánál, 1237. február 13.

Szent Domonkos utódként Jordán szervezte meg a prédikátor testvérek, a domonkosok rendjét. Generálisságának tizenöt éve alatt a rend konventjeinek száma harmincról csaknem háromszázra nőtt. Általa valósult meg a világmisszió, amelyre már Domonkos is gondolt, amikor 1217-ben szétküldte néhány társát. Jordán bejárta a Nyugatot, Angliától Dél- Itáliáig, az Atlanti-óceántól a Földközi-tenger keleti partjáig, a Pireneusoktól Észak-

Németországig. Mint apostolt, nevelőt, lelkivezetőt és mindenekelőtt, mint hitszónokot emelik ki a rend évkönyvei.

Ennek ellenére az Egyház egészében meglehetősen ismeretlen maradt. Talán azzal áll ez összefüggésben, hogy idegen országban halt meg. Hazatérőben a palesztinai kolostorok vizitációjáról, hajója elsüllyedt, Jordán társaival együtt a tengerbe fulladt. Partra sodródott holttestét az akkói domonkos templomban temették el. Amikor a keresztes lovagok és zarándokok e támaszpontja 1291-ben a mohamedánok kezébe került, sírjának nyoma veszett. Ma már azt sem tudjuk, hogy hol állt a domonkosok kolostora.

Mint fiatal nemes került Párizsba, a késő középkor kulturális központjába. Megszerezte a „magister artium” és a „teológia baccalaureusa” fokozatot. Itt ismerte meg 1219-ben Domonkost, és az ő hatására a következő év hamvazószerdáján belépett a párizsi Szent Jakab konventbe. Kezdetől fogva nagy tekintélye lehetett, mert alig két hónappal később a párizsi konvent ama négy küldöttje közé választották, akik részt vettek a Domonkos által 1220 pünkösdjére Bolognába összehívott általános rendi káptalanon. Az 1221. évi bolognai általános káptalanon Domonkos rábízta a lombardiai rendtartomány vezetését, amelynek akkor a legtöbb kolostora volt. Röviddel Jordán bolognai hivatalba lépése előtt halt meg Domonkos. A tartomány vezetésében Jordán annyira bevált, és ezen túlmenően akkora csodálatot keltett a testvéreiben, hogy a Párizsban tartott 1222. évi általános káptalanon magister genaralisszá választották.

Valamely közösség az első időben írásba foglalt alkotmány és törvényalkotás nélkül is fennállhat; csakhamar megmutatkozik azonban annak szükségessége, hogy rögzítsék az utódokat is kötelező külső kereteket. Ennek felismerése alapján építette ki Jordán a rend szervezetét. Vezetése alatt a rend mindinkább elterjedt: a domonkosok két tanszékhez jutottak a párizsi egyetemen, misszionáltak a szaracénok között és a pápai Kúria szolgálatába léptek. Jordán tudta annak jelentőségét is, hogy mit jelent az első nemzedék példája a későbbi évszázadokra, ezért megírta A prédikáló rend kezdeteinek könyvét. Ennek előszavában ez áll: „Hogy megszülető és felnövekvő fiaink ne legyenek tudatlanságban a rend kezdeti alapjairól... Ezért, Krisztusban szeretett testvéreim és fiaim, fogadjátok olyan tisztelettel a következőket, ahogy összegyűjtöttem, és hevüljeteek testvéreink első szeretetének buzgó utánzásában!”

Jordán nem a „zöld asztal” mellől vezette a rendet. Beutazta egész Európát. Egyéniségéből rendkívüli vonzóerő áradt ki. Olyan sok tanárt és tanítványt vonzott magához, hogy amíg a rend generálisa volt, a kolostorok és tagjaik száma megtízszereződött. Ezernél több jelentkezőt vett fel a rendbe. Mindenekelőtt az egyetemi városokat kereste fel. A rend krónikása, Fracheti Gellért (1195--1271) írja: „Gyakran töltötte a negyvennapos böjti időt Párizsban vagy Bolognában. Amikor itt tartózkodott, a konvent éppenséggel valami méhkaptárhoz hasonlított; nagyon sokan léptek be ugyanis a rendbe, és sokakat küldött innen az egyes tartományokba. Alig érkezett meg, tüstént sok szerzetesi ruhát készíttetett, mert bízott Istenben, hogy testvéreket vehet fel. Elég gyakran a vártnál is többen kérték felvételüket a rendbe, úgyhogy nem lehetett fellelni elegendő szerzetesi ruhát.” E jelentkezők közül a legismertebb Nagy Szent Albert.

A rend terjesztéséért és a rendi szellem elmélyítéséért végzett fáradozásai mellett sem feledkezett meg a kereszténység nagy gondjairól. Magas állású személyiségekkel is mert nyíltan beszélni. Egyszer összetalálkozott II. Frigyes császárral: „Felség, tisztségem miatt sok tartományban megfordulok, és egy kissé csodálkozom azon, hogy Ön nem kérdezi meg, mit beszélnek az emberek.” A császár így válaszolt: „Mindenütt vannak embereim, és tudok mindenről, ami a világban történik.” Jordán válasza ez volt: „Az Úr Jézus Krisztus is tudott Istenként mindent, mégis megkérdezte a tanítványaitól: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” Ön csak ember, és nem tud némely dolgot, amit Önről beszélnek, amit pedig üdvös volna tudnia. Azt beszélik Önről, hogy elnyomja az Egyházat, Róma döntéseit megveti, jóslatokra hallgat, a jó tanáccsal nem törődik, hogy figyelembe sem veszi Krisztus helytartóját, aki lelki ügyekben Önnek is ura. Mindez nem tesz jót az Ön személyének.”

A domonkos rend célja kettős: az Istennel való benső találkozás és az Isten országáért végzett külső munka. Az Istennel való kapcsolat az apostoli tevékenység feltétele és alapja. Amint Domonkos is a tettek nagy embere volt, mert nagy imádkozóként állt Isten előtt, úgy Jordán erőforrása is nagy istenszeretetében rejlett. Állandóan áldásért könyörgött, és imát kért munkájához. Megragadók Bolognába, a Szent Ágnes kolostor nővéreihez írt levelei, amelyek a segítő imádságért való háláját tanúsítják. Ezekben a levelekben olyan tiszta jámbor magatartás nyilatkozik meg, amelynek súlypontja nem a rendkívüliben, a természet dolgait meghaladóban nyugszik. Jordán inkább a józan és értelmes mérsékletet tartotta fontosnak, elsősorban pedig a vallási életben: „Aki vándorol, óvatosan jár ide-oda, nem mászkál figyelmetlenül, nem futkos mohó izgatottsággal és vigyázatlan hevességgel. Mindenekelőtt attól félek, hogy vannak köztetek néhányan olyanok, akik figyelmetlenül és mérték nélkül tüsténkednek szertelen vezeklő lelkülettel, virrasztásokkal vagy rendkívüli böjtökkel, avagy hasonló jellegű egyéb olyan szigorúságokkal, amelyek elviselhetetlenek gyenge testetek számára. Meredek és szűk az életre vivő út, és nagy vigyázattal kell rajta járni, hogy se hanyagságunkkal jobbra, se túlzó vezeklésünkkel balra le ne térjünk róla. Az utóbbitól féltelek benneteket mégis a legjobban, mert ha oktanul kívánjátok sanyargatni testeteket, az ellenkező végletbe estek, úgyhogy elakadtok az Úrnak az örök nyugalomra vivő útján. Vigyázz magadra, hogy lelki bágyadtság vagy testi gyengeség el ne vegye testedtől a jócselekedet lehetőségét, lelkedtől a feszítőerőt, felebarátodtól a jó példát, Istentől a dicsőséget, és el ne hatalmasodjon benned mindaz a rossz, ami a mértéktelenségből származik. A testi vezeklés csak kevésbé hasznos, s a virrasztásban, böjtben és sírásban könnyen túl lehet lépni a helyes mértéket. Az erények viszont, az alázatosság és türelem, szelídség és engedelmesség, szeretet és szerénység sohasem növekedhetnek túlzott mértékben.”

Szász Jordán élete és munkássága világosan megmutatja, hogy ő lett az a kristályosodási pont, amelyre a fiatal rendnek az egyetemes kibontakozás akkori szakaszában szüksége volt. Az ő vezetése alatt nemcsak a rend külső szervezete haladt a kibontakozás felé, hanem belső fejlődése is hatalmasan előrelendült, s ez a prédikáló rendet a lelkipásztorkodás és a teológiai tudomány, jelentős tényezőjévé tette az egész kereszténységben.

Tiszteletét 1826-ban hagyták jóvá.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Oláhfalviakról ...

(Anekdóta)

Egy előkelő úr deszkát vásárolván, mialatt annak árát kifizeté lakában, a deszkaárus egészben meglátá magát a nagy tükörben, s nevetni kezdte magában.

- Mit nevet, földi? – kérdi az úr.

- Én biz azt – volt a felelet -, hogy tova egy falumbeli embert látok, ne! Én jól ismerem őt s ő nem engem, nem akar ismerni a kevély büszke.

Két szekeres egyike bemvén egy főrangú úrhoz megtudni, van-e eladó gabonája, meglátá magát a nagy tükörben, s útitársát vélvén ott állani, kérdé megütközve hirtelen:

- Ugyan bizon, bátya, hát kied is itt van? Hiszen én kiedet ott künn a szekéren hagyám.

*

Egy királybíró utat csináltatván a Hargita közelében, látá, hogy egy oláhfalvi ügyes ember letette kalapját egy nagy kőre, s úgy töri vasbottal a követ, mondá neki:

- Földi! Tegye fel azt a kalapot, én nem akarom, hogy senki süvegeljem engem, főképpen mikor munkában van.

- Én bizon nem is azért vettem le – mondá sajátságos egyszerűséggel az oláhfalvi.

*

Egy oláhfalvi elmés ember egykor ezzel álla bé egy főtanoda első tanárjához:

- Én azt hallottam, édes professor úr, hogy itt ma disputatio lesz, s azért jöttem, hogy tudjam meg, mi az a disputa?

- Az abból áll – monda tréfálódva a tanár -, hogy az egyik ember kérdést teszen a másik eleibe, s aki nem tud megfelelni a kérdésre, az tartozik hat forintot fizetni a kérdőnek.

- Jó – mond az oláhfalvi -, úgyhát disputáljunk mi ketten.

A tanár most leülteté őtet az asztal mellé, szembe magával, s letéve hat forintot az asztalra, monda:

- No, én azt kérdem tőled elsőben is, mondd meg nekem, ki volt Jézusnak az anyja?

- Azt már jól tudom, hogy Szűz Mária volt, hallottam a plébános úrtól is elégszer – felele az. – De ne menjünk most olyan messze – mond az oláhfalvi -, hagyjuk el azt a régi dolgot, hanem mondja meg a professor ár, hogy ki volt az én anyám?

- De azt csak nem tudhatom, hogy ki volt a te anyád – mondá a tanár.

- No, ha nem tudja, hát enyim a hat forint – mondá az oláhfalvi, s elkapván a hat forintot az asztalról, mint a szél, eltűnék a tanodából.

*

Egy havasalji ember deszkát vivén eladni kisfiával, szekere bedűlt a sáncba. Két útitársa odaérkezvén, helyreigazíták a szekeret. E szekeres továbbindultában monda kisfiának:

- Minket mégis kisegíte a bajból a jószerencse.
- Minket bizon nem a jószerencse – monda a fiú -, mert minket Pistabáék.

*

Egy deszkaárus a városban látván, hogy a fiacskája a toronyóra ütéseit számlálja ujjain, kérdé tőle:

- Hány az óra, fiam?
- Négy vékony, kilenc vastag mindössze tizenhárom – felele a fiú.

*

Egy ember a havas alól peres dolgában a fővárosba mene az ügyvédéhez, hideg télben, térdig érő hóban.

- Jó szánút van-e, földi? – kérdé tőle az ügyvéd.
- Biz én nem tudom, mert én gyalog jöttem – felelé az.

*

Egy deszkaárus a havas alól a városba menvén láta ottan egy rendkívüli kövér s egy rendkívüli sovány úriasszonyt, monda szekerestársának előbb a kövérré, aztán a soványra mutatván:

- Ne te, né! Ez tán mind megeszi annak a másnak a részit.

*

Egy nagy havas közelében huzamos idő alatt egy falucska keletkezett, hol azelőtt csak néhány juhászkunyhó volt. E falunak még vad s míveletlen lakói más falvak példájára egy diákot hozának a főtanodából a húsvéti ünnepre. A diák prédikálásával nagy kedvességet nyere előttük. E diák midőn hazaindula ünnep után közülök, néhányan megfogták őtet s elvágának egy kicsin darabkát a füle hegyéből. A sérelmes diák panaszt teve azért a tisztathatóságnál s aztán a szembesített bevádlottak így menték ott magukat:

- Mi e diákot igen megszerettük a szép tanításáért, s elvégeztük magunk között, hogy pünkösdre is éppen ezt a diákot hozzuk magunk közü, azért jegyeztük meg a fülit, hogy azon jegyből ráismerhessünk, s annál könnyebben kiválaszthassuk a nagy sereg diák közül.

*

Egy ifiú ügyvéd a homoródi fürdön létében kérdé mulatságból ottan egy oláhfalvi fiúcskától:

- Hát igaz-e az, hogy a ti falutokban lakó gazdák nem merik egészen végigszántani a szántóföldjüket, mert attól félnek, hogy ha egyik végére igen kimennek az ekével, addig a másik vége felbillen?

- Nemigen billedez biz az, hallja kend – felele a fiú – mert annak annyi kő van a végén, hogy nem tud felbilleni.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Viccek:

N

A székelly atyafi bátortalanul ácsorog a befagyott folyó partján. Szeretne átmenni, de nem mer. Kétségbeesésében így fohászkodik:

- Ó, Istenem, csak most az egyszer tekints rám kegyesen, és épségben segíts át a folyón!

Nekibátorodva útnak indul, és már a túlsó part közelében jár, amikor felkiált:

- No, most már átjutok nélküled is!

Ebben a pillanatban megreped a jég, és az atyafi beleesik a folyóba. Méltatlankodva mászik ki a vízből:

- Istenem, veled már viccelni sem lehet?!

N

- Ha továbbra is így viselkedik az emberekkel, ne csodálkozzon, ha egyre kevesebben járnak a templomba! - vádolta egy férfi plébánosát.

- Hogy érti ezt? - kérdezte a plébános.

- Amikor először jöttem a templomba, nyakon öntöttek vízzel. Másodszor a bérmlásnál pofont kaptam, harmadszor egy asszonyt kényszerítettek rám. Ebből a durva bánásmódból má igazán elegem van!

- Sajnálom - vág vissza a plébános -, utolsó találkozásunkkor még földet is dobok magára!

N

Maris néni izgatottan ront be a plébániára:

- Jöjjön gyorsan, atya, a faskamránk előtt megjelent a Szűzanya!

- Valóban? - kérdi gyanakodva a plébános, aki jól ismerte Mari néninek a pálinkához fűződő gyengéd érzelmeit. - S szent Józsefet nem látta?

- Nem.

- A gyermek Jézust sem?

- Csak Máriát!

- Akkor menjen szépen haza, Maris néni, hajtson föl még két kupicával; meglátja, megjelenik magának az egész szent család is!

N

A ferences lelkiatyához beállított egy ifjú „szellemóriás”. Hányaveti modorban vitatkozni kezdett vallási kérdésekről. Gúnyosan kérdezősködött a pokolról is:

- Péter, hisz abban, hogy van pokol?

- Hiszek.

- Azt mondja csak, meddig tart a pokol?

- Örökké.

- És mit gondol, honnan veszik azt a rengeteg tüzelőt, amivel a pokol olthatatlan tüzeit táplálják?

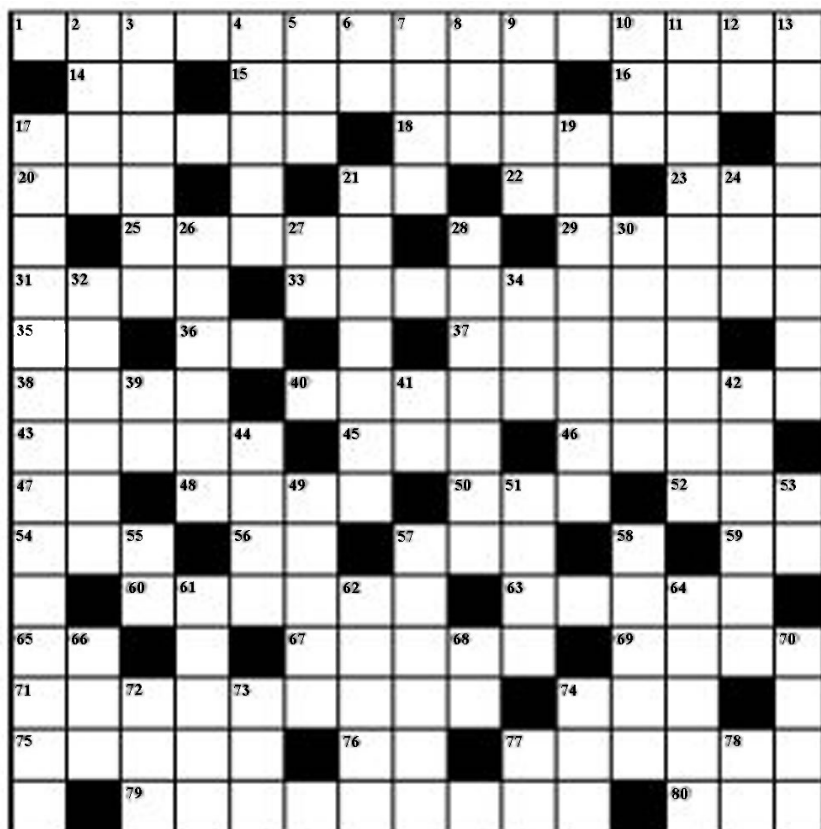
Az atya elmosolyodott:

- Amíg a jó Istennek sok ilyen faragatlan tuskója van, mint maga, addig lesz mit rakni a tűzre...

Rejtvény!!!

Január 25-én Szent Pál megtérésére emlékezzünk. A páfördulás napjához időjárással, természettel összefüggő népi jövendölések kapcsolódnak. Meddig számíthatunk még a télre Szent Pál napjától? A rejtvény megfejtése egy erre vonatkozó népi megfigyelés.

Függőleges:

2. Jákob fia volt 3. Számbavétel 4. Ami 5. Vuk apja 6. Néma futó(!) 7. Cséve 8. Táncot jár 9. Hiányos dzsem(!) 10. 451-ben a khalkedóni egyetemes zsinat pápája ("Péter szól ...által") 11. Kedvezőtlenül 12. Szelén 13. Talentum 17. A megfejtés vége (zárt betűk: L, U, A) 19. Hozzáütődik 21. A leghűségesebb város névelővel 24. Múzeumban van(!) 26. Túrós és szilvás is van belőle 27. Látszat 28. Fondorlat 30. Erkölcstan 32. Ecetes vagy kovászos savanyúság 34. Északon élő szarvas 39. Misztrer 41. Egyik kutya, másik ... 42. Főzéshez használt zsiradék 44. Szorító 49. Szemközti 51. Szívós 53. Fejlődik 55. Páros egér(!) 57. Jelt adott 58. Kenyérszelet 61. Onnan 62. Leplez 64. Vasalás (lovon) 66. Ausztráliai futómadár 68. Szembe 70. Fogoly 73. A fél daráló(!) 74. Divatban van(!) 78. A sor vége(!)

Vízszintes:

1. A megfejtés első része (zárt betűk: P, N, U) 14. Szintén ne 15. Tengerész 16. Fakad 17. Árnyék, ború 18. A libatopfélék családjába tartozó növény (vitaminokban gazdag főzelék alapanyaga) 20. Átlát 21. Páros malom(!) 22. Mellény eleje(!) 23. Mutatózó 25. Veteményes 29. Napfeljött 31. Tejtermék 33. Log 35. Veréb vége 36. Valamennyien 37. Vegytudomány 38. Fakorona 40. Tévtanítás 43. Hiba 45. Barkácsáruház 46. Gallium, Asztácium 47. Lukács evangéliuma 48. Mérgező gáz 50. Angol kulcs 52. Latin nem 54. Szem 56. Nitrogén, Trícium 57. Jód, Argon 59. Céloz 60. Vállrészszel egybeszabott ujjú bő kabát 63. Felmenő ági rokon 65. Alá 67. Nemesítés 69. Start 71. A cetek egyik családja 74. Botlik 75. Sikál 76. Keresztül 77. Huncut 79. Megfelezett 80. Morzsában van(!)

A rejtvényre adott megfejtéseiket **minden hónap 28-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőnél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre helyes megfejtést sajnos senki nem küldött!

A januári rejtvényünk helyes megfejtése:

„Akit támogatok, választottam, akiben kedvem telik.”

CSODATÉVŐ

A röskei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börcsök Eszter, Kiss Gábor, Ocskó Sebastian, Szűcs Judit

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu